

INFORMAȚII GENEALOGICE ÎN *ALBUMUL DONATORILOR FONDATORI* AI SPITALULUI BELDIMAN DIN BÂRLAD

Adrian BUTNARU

La data de 27 octombrie 1838, frații Nicolae și Iancu Greceanu au înființat spitalul din Bârlad, în casele postelnicesei Elena Greceanu, soția lui Alexandru G. Beldiman Pentru întreținerea acestui așezământ s-au implicat boieri bârlădeni și Epitropia Sf. Spiridon din Iași. În anii care au urmat, situația instituției nu a fost una dintre cele mai bune, încă de la 1840 raportându-se Epitropiei Sf. Spiridon că este necesară mutarea spitalului într-un alt local, deoarece clădirile în care funcționa nu mai puteau fi reparate¹. Din această cauză, a fost cumpărată o altă clădire, cu suma de 15.000 lei, însă nu după mult timp și aceasta s-a deteriorat. A urmat o altă achiziție, în 1843, care a făcut ca spitalul să funcționeze în casa dr. Lafari, din Bârlad², până la 1872, când era iarăși „ruinat până aproape să cadă la pământ”³.

Clădirea Spitalului „Elena Beldiman” din Bârlad

Fără a fi indiferenți la problemele cu care se confrunta spitalul, în a doua parte a secolului al XIX-lea, numeroși proprietari cu stare din Bârlad au făcut donații pentru a salva funcționarea instituției medicale. Printre numeroșii donatori s-a numărat și Elena Greceanu (soția vornicului Nicolae Greceanu, de la Simila), care, în punctul al V-lea al testamentul său din 31 ianuarie 1871, își însarcina nepotul, pe Costache Gh. Iamandi, să dea, după săvârșirea ei din viață, 500 galbeni „ca fondu eternu ospitalului comunal din Bârlad”, pentru „înființarea și

¹ I. Graur, N. Botezatu, *Istoricul spitalului din Bârlad (1838-1944)*, în *Bârladul odinioară și astăzi. Oameni și fapte*, vol. II, f.a., sub redacția lui Romulus Boteanu, p. 541.

² *Ibidem*.

³ Oltea Rășcanu-Grămăticu, *Istoria Bârladului*, ed. a II-a, vol. I, Editura Sfera, Bârlad, 2002, p. 170.

întreținerea unui pat, cu inscripția numelui meu⁴. În momentul în care Costache Gh. Iamandi a dus la spitalul Elena Beldiman, la 5 octombrie 1873, banii lăsați prin testament de mătușa sa, afirma că o face și ca urmare a „stării de ruină și insuficiență, în care se găsește actualul spital”, mai ales că se hotărâse, la nivelul administrației din oraș, „asocierea de fonduri cu ale altor case publice pentru fundarea unui nou spital”, în care urma să fie cuprinsă și donația vornicesei amintite⁵.

În anii care au urmat, numeroși alți proprietari, mari și mici, comercianți, funcționari și chiar țărani, din Bârlad sau comunele din jur, au sprijinit cu diferite sume de bani funcționarea unității medicale.

Actul de donație al acestora nu avea cum să rămână nerecunoscut la nivelul conducerii spitalului, astfel încât, în toamna anului 1900, directorul I. Codrescu propune realizarea unui album al donatorilor. În referatul privind necesitatea realizării albumului, datat 15 septembrie 1900, directorul I. Codrescu afirma următoarele: „Subsemnatul își face o pioasă datorie, propunând Epitropiei formarea unui album, care să cuprindă chipurile tuturor aceluia ce au contribuit și vor contribui prin donațiuni și ajutoare la fondarea și dotarea acestui stabiliment, precum și a unui registru care să cuprindă notițe cât mai detaliate posibil despre viața lor⁶. Același director, în solicitările sale către donatori, le transmitea următoarele: „Direcțiunea Epitropiei Spitalului <<Bârlad și Elena Beldiman>> a admis măsura propusă de a se crea un Album de chipurile onorabililor donatori și înzestrători ai acestui stabiliment, precum și un registru cuprinzător de notițele biografice despre ei⁷”.

În prezent, la Direcția Județeană a Arhivelor Statului din Vaslui se păstrează un dosar, intitulat Lucrări privitoare la întocmirea albumului donatorilor fondatori ai Spitalului Beldiman din Bârlad⁸, care cuprinde fișele biografice ale unora dintre donatori, în cadrul cărora sunt inserate numeroase și importante informații genealogice.

Pentru a primi sprijin în vederea realizării albumului, directorul I. Codrescu s-a adresat mai multor personalități ale timpului, unele dintre ele aflate în relație de rudenie sau prietenie cu donatorii pe care, din diverse motive, nu i-a putut contacta. Printre aceștia s-a numărat și Elena Cuza, căreia i se adresa rugămintea de a transmite și o fotografie a Elenei Beldiman, fondatoarea spitalului. În răspunsul din 13/26 februarie 1901, Elena Cuza îi transmite directorului următoarele: „Domnule Codrescu, regret foarte mult că nu vă pot îndatora, căci nu numai că nu posed portretul menționat de dumneavoastră, dar nici nu am cunoscut pe doamna Elena Beldiman. Primiți, vă rog, salutările mele. Prințesa Elena Cuza⁹”.

La 11 februarie 1909, secretarul Epitropiei Spitalului, W. Kaminsky, comunica că au fost obținute un număr de 63 de fotografii¹⁰, însă nu se mai cunoaște absolut nimic de soarta acestora și nici de cea a Albumului (nici dacă acesta a mai fost făcut).

⁴ Document păstrat în copie la Biblioteca Națională a României, Colecții speciale, fond *Saint Georges*, pachet CCCVI, dosar 11, f. 31 (în continuare vom cita *BNR*).

⁵ Document original: *BNR*, Colecții speciale, fond *Saint Georges*, pachet CCCVI, dosar 11, f. 75.

⁶ Arhivele Naționale ale României, Serviciul Județean Vaslui (în continuare ANRV), fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 39v.

⁷ Document din 16 februarie 1901 (*ibidem*, f. 9).

⁸ *Ibidem*.

⁹ *Ibidem*, f. 28 și 77.

¹⁰ *Ibidem*, f. 76.

Domnule Codrescu
 Regret foarte mult că nu se pot
 înlocui, căci nu numai că nu pot
 să portretul menționat de doamna,
 dar nici n'am cunoscut pe doamna
 Elena Beldimanu. —
 Prinimiți și rog salutarile mele
 13 Feb. 1901. — Princesa Elena Cuza
 126

Scrisoarea Elenei Cuza către I. Codrescu (1901)

Fiecare fișă biografică cuprinde date referitoare la: numele și prenumele donatorului, data și locul nașterii sale, „însemnări despre originea familiei”, religia, momentul stabilirii în Bârlad, profesia și studiile urmate, funcții publice, ranguri, decorații, starea civilă, dacă a decedat și unde este înmormântat.

Având în vedere că fotografiile donatorilor s-au pierdut, iar mulți dintre aceștia au fost înmormântați în cimitirul „Eternitatea” din Bârlad, am încercat să stabilesc câte dintre mormintele acestora se mai păstrează în prezent, iar acolo unde au fost identificate, inclusiv fotografii ale celor decedați, le-am anexat fișelor biografice.

Redăm, în cele ce urmează, fișele biografice ale persoanelor care sunt înscrise în registrul donatorilor:

1. **Ioan Chirazi** (n. 25 ianuarie 1829, în Bârlad): părinții săi erau „Gheorghe Chirazi și soția sa Zoița, comerciant clasa I, statornicit în Bârlad, român ortodox”, „statornicit în Bârlad, din generație în generație”; „profesiunea comerciant, studiile făcute la școala publică din orașul Bârlad. 58 de ani am servit onorific România, am contribuit la cheltuielile întreținerii statului român și pentru sacrificiile făcute am fost onorat cu decretele de șetrar, medelnicer, paharnic, spătar și Coroana României în gradul de Cavaler; căsătorit cu fosta mea soție Ecaterina Petrovici¹¹, despărțit formal, am două fiice din căsătorie, anume: Natalia și Elena”¹².

Semnătura lui Ioan Chirazi

2. **Elisabeta Pânzărescu** (n. 1849, în Țibănești, județul Vaslui – † 1896, înmormântată la cimitirul Eternitatea, din Bârlad): fiica lui Ioan Pânzaru (Pânzărescu), „vechil, moșier agricultor”, și a Saftei,

¹¹ Printre donatorii spitalului, în ianuarie 1901, se numără și Gheorghe Petrovici (din Tecuci) și Toader Petrache Petrovici (din Galați).

¹² Ibidem, f. 2. La 13 februarie 1901, Ioan Chirazi trimitea directorului spitalului „portretul subsemnatului Ioan Chirazi, precum și un registru cuprinzător de notițele biografice despre mine” (ibidem, f. 1).

- „români ortodocși, vechi în comuna Țibănești”. Statornicită în orașul Bârlad „pe la 1870”; a fost menajeră, „fără știință de carte”; nu a fost căsătorită și nu a avut copii¹³; a avut un frate, Neculai Pânzaru (Pânzărescu)¹⁴.
3. **Agripina Rosetti** (n. 14 august 1842, în Bârlad): fiica postelnicului Gheorghe Diamandy și a Săftiței Diamandy (n. Miclescu). A urmat cursuri școlare la Lemberg și Paris. În ceea ce privește vechimea familiei, consemnează doar: „Familia Rosetti, originară din Iași, având proprietăți în județele Fălciu și Vaslui. Familia Diamandy, originară din Bârlad, având proprietățile în județele Tutova și Fălciu”. A fost căsătorită cu Scarlat Rosetti (n. la Stroești, ținutul Fălciu, în august 1839 – † 27 decembrie 1900, înmormântat la cimitirul Eternitatea, din Bârlad, fiind fiul vornicului Scarlat Rosetti din Iași), cei doi soți fiind statorniciți în Bârlad. Soțul a urmat cursuri la Geneva, ocupând, de-a lungul timpului, diverse funcții: subprefect al județului Neamț, membru al Comitetului Permanent din Bârlad timp de patru ani, deputat și senator 16 ani, prefect la Bacău, ofițer al Ordinilor „Steaua României” și „Coroana României”. Au avut împreună trei copii: Scarlat-Alexandru, Eliza și Elena-Zoe, măritată cu generalul Arnold Beller, căsătorie din care s-a născut fiul Radu-Scarlat Constantin¹⁵.
4. **Vasile Scordea** (n. 1820, în localitatea Germa, în Epir, Turcia – † 1877, înmormântat la biserica „Sf. Gheorghe”, din Bârlad): „plugar, fără știință de carte”, a fost fiul lui Ion Scordea. Scordea Vasile, căsătorit cu Elena Scordea, născută Vaia, a venit în Bârlad în anul 1872, după ce a locuit pe la diferite moșii din județul Tutova¹⁶.
5. **Bunu Petrache** (n. 1840, în Cioroiești, comuna Ghidigeni, Tutova – † 1885, înmormântat la cimitirul Eternitatea din Bârlad): „român, statornicit în Bârlad din anul 1866, plugar, vătaf de moșie la defunctul Lalu Radu Mircea; știa carte veche românească”; căsătorit cu Maria, născută Huștiu, din Cioroiești, comuna Ghidigeni; au avut împreună doi băieți și o fată¹⁷.
6. **Mircea Petrache** (n. Chișinău – † 24 iunie 1879, înmormântat la biserica „Sf. Gheorghe” din Bârlad): provenind dintr-o familie de „bulgari slavoni”, „știind școală veche”, s-a mutat la Bârlad în anul 1814; comerciant, a ocupat și funcția de primar al orașului Bârlad¹⁸.
7. **Lalu Radu Mircea** (n. 1928¹⁹, în Bârlad – † 18 decembrie 1900, înmormântat la cimitirul Eternitatea din Bârlad): „român, proprietar, comerciant și agricultor; știa limbile: franceză, greacă, rusă și bulgară; nu a ocupat funcții publice, însă a primit decorația Coroana României”; căsătorit cu Ecaterina Gh. Manolache (n. 18 ianuarie 1842 – † 26 decembrie 1889), au împreună patru fete, măritate, și trei feciori, din care doar unul era căsătorit la 1901. Unul dintre fii a fost Lalu Neculai, din Bârlad²⁰.

¹³ *Ibidem*, f. 4.

¹⁴ *Ibidem*, f. 3.

¹⁵ *Ibidem*, f. 5.

¹⁶ *Ibidem*, f. 6. Fără fotografie, „fiindcă nu a fost niciodată fotografiat”.

¹⁷ *Ibidem*, f. 8.

¹⁸ *Ibidem*, f. 12.

¹⁹ Pe piatra de mormânt din cimitirul *Eternitatea* din Bârlad figurează că a trăit în perioada 1829 - 17 decembrie 1901, iar anii de viață ai soției sunt: n. 18 ianuarie 1842 - † 26 decembrie 1889.

²⁰ *Ibidem*, f. 10.

Lalu Radu Mircea, soția sa Ecaterina Gh. Manolache și, în dreapta, detaliu de pe placa de mormânt a celor doi

8. **Lalu Neculai** (n. 27 iulie 1857, la Bârlad): „român, comerciant, funcționar; a urmat doar șapte clase”, era fiul lui Lalu Radu Mircea și rudă cu Mircea Petrache de mai sus; Lalu Neculai era necăsătorit la data de 14 februarie 1901²¹.
9. **Economul Ioan Palazi** (n. 1802, Gura Ezerului, comuna Puiеști, județul Tutova – † 25 august 1890, înmormântat la cimitrul Eternitatea din Bârlad): a fost preot la biserica „Sf. Dimitrie” din Bârlad, căsătorit cu Elena, împreună având un fiu și două fiice²².
10. **Vasile Romalo** (n. 14 aprilie 1828, la Iași – † 18 ianuarie 1883, înmormântat în Bârlad): a fost fiul vornicului Iordache Romalo și al soției acestuia, Maria Romalo, născută Rosetti G. Solescu; s-a stabilit în Bârlad în anul 1860; agricultor și proprietar, a urmat cursurile Academiei Mihăilene din Iași, a ocupat o perioadă mai mare de timp funcția de prefect la Tecuci și Bârlad, ulterior ajungând deputat. Vasile Romalo a fost căsătorit cu fiica lui Costache Negre, împreună având cinci copii, cu toții răposați la data de 20 februarie 1901²³.
11. **Iordache Zorilă** (n. 1827, în Pupezeni, comuna Băloșești – † 15 ianuarie 1894, la Bârlad, înmormântat la Pupezeni): părinți i-au fost stolnicul Nistor Zorilă²⁴ (din Pupezeni) și Dumitra Ifrim (din Nicorești, ținutul Tecuci); a fost primar al comunei Băloșești și membru al Consiliului Județean Tutova; a locuit în Bârlad doar patru luni, înainte de a deceda. Împreună cu soția Maria au avut doi copii, care au decedat înaintea mamei²⁵. Printre rudele lui Iordache Zorilă se numără și Aristide Atanasiade²⁶.

²¹ *Ibidem*, f. 14.

²² *Ibidem*, f. 16.

²³ *Ibidem*, f. 20. Este posibil ca Vasile Romalo să fie rudă cu spătarul Alecu Romalo, pomenit ca „prezident al Giudecătoriei de Tutova” la 30 octombrie 1852 (Mihai-Răzvan Ungureanu, *Marea arhondologie a boierilor Moldovei (1835-1856)*, Editura Universității „Al I. Cuza” Iași, 1997, p. 241).

²⁴ Stolnicul Nistor Zorilă, născut în Pupezeni, ținutul Tutova, fiul postelnicului Gavrilă Zorilă, este atestat în anul 1829 (Alexandru V. Perietzianu-Buzău, *Vidomostie de boierii Moldovei aflați în țară la 1829 (II)*, în „Arhiva Genealogică” (*ArhGen*), I (VI), 1994, nr. 3-4, p. 294).

²⁵ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 21.

²⁶ *Ibidem*, f. 87.

12. **Ștefan Gheorghiu** (n. 1837, la Vaslui – † 1893, înmormântat la cimitrul Eternitatea din Bârlad): „român, mutat la Bârlad în anul 1849, comerciant, a urmat patru clase primare la Vaslui; a făcut parte din Consiliul Comunal Bârlad în mai multe rânduri”, însurat la data de 17 ianuarie 1865 cu Elena, fiica Vasilcăi și a lui Radu Mircea; au avut șase copii, doi băieți și patru fete²⁷.
13. **Costache Ioan** (n. 6 ianuarie 1837, în Urdești, Fălciu – † după 1901): „român, agricultor, mutat la Bârlad din anul 1843”; a fost funcționar, „cu studii efectuate la Bârlad, particulare și la școală publică”; timp de 10 ani a fost șef de birou la prefectură, iar 18 ani a fost subprefect; a deținut „rangurile vechi” de pitar și căminar, fiind decorat cu ordinul Coroana României în grad de Cavaler²⁸.

Semnătura lui Costache Ioan

14. **Lt. col. Constantin Langa** (n. 24 ianuarie 1830, la Domnești, Putna – † după 27 februarie 1901): fiu al serdarului Ghiță Langa²⁹, a locuit în Iași, unde a urmat studiile Academiei Mihăilene și a fost militar de profesie, ajungând până la gradul de colonel; a ocupat mai multe funcții: epitrop al Casei Spitalelor și Ospiciilor Sf. Spiridon, prefect, deputat și primar de Iași; a primit următoarele decorații: Independența, Coroana României în gradul de Ofițer³⁰. Într-o scrisoare adresată directorului spitalului, I. Codrescu, lt. col. Constantin Langa îi solicita o fotografie a doctorului Codrescu, din Bârlad, cu care a avut „o strânsă legătură și amicitie intimă”, fotografia urmând a o folosi pentru „a i se face portretul în oliu de către un pictor și a fi pus în colecțiunea mea de tablouri ce o posed, ca unul ce are meritul a fi pus alături”.

Semnătura lui Constantin Langa

15. **Vasile Nicolau** (n. 8 noiembrie 1829, la Iași – † după 27 februarie 1901): român, a locuit în Bârlad în perioada 16 februarie 1877 – mai 1882; a urmat clasele primare la Iași, după care a fost funcționar: percepător comunal, verificator clasa I și casier, intendent la Spitalul „Sf. Spiridon” din Iași³¹. Vasile Nicolau a fost căsătorit cu Bahila (?), născută Halunga, având următorii copii: Ioan, Catinca, Natalia, Mihai și George. Soția, decedată înainte de februarie 1901, a fost înmormântată în comuna Berezeni, județul Fălciu, iar copiii Catinca și Mihai, decedați și ei, au fost înmormântați la Iași. La

²⁷ *Ibidem*, f. 23.

²⁸ *Ibidem*, f. 25.

²⁹ În octombrie 1853 era pomenit medelnicerul Gheorghe Langa (Mihai-Răzvan Ungureanu, *op. cit.*, p. 169).

³⁰ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, filele 26-27.

³¹ *Ibidem*, f. 30. La 1829, la Băloșești (Tutova) era atestat serdarul Costi Nicolau, în vârstă de 50 de ani, născut la Țarigrad (Constantinopol), fiul lui Neculai Grecu, poate strămoși ai familiei Nicolau de la Bârlad (Alexandru V. Perietzianu-Buzău, *op. cit.*, p. 294).

cimitirul Eternitatea din Bârlad se găsesc trei morminte ale familiei Nicolau. Printre cei menționați pe primul monument funerar se numără: soții Gheorghe și Ecaterina Nicolau, Dimitrie G. Nicolau (n. 25 februarie 1865 – † 29 mai 1903), căpitanul Neculai Tenescu (n. 15 august 1856 – † 5 decembrie 1907) și Maria G. K. Nicolau. Un al doilea monument funerar îi menționează pe: Constantin Nicolau († 1885) și fiica sa Maria Nicolau († 20 octombrie 1886, în vârstă de 18 ani), iar în treilea mormânt își duce somnul de veci căpitanul Leonida Nicolau, ofițer în cadrul Regimentului 2 Roșiori († 18 noiembrie 1916).

Dimitrie G. Nicolau

cpt. Neculai Tenescu

Maria G. K. Nicolau

cpt. Leonida Nicolau

16. **Constantin N. Corbu** (n. 18 februarie 1833, la Iași – † 1895, la Bârlad, înmormântat la cimitirul Eternitatea): a locuit în Bârlad în perioada 1887 – 1895; a urmat Facultatea de Drept la Iași, ulterior a ocupat mai multe funcții: avocat, președinte de tribunal, senator și deputat; a fost căsătorit cu Aglae Corbu, născută Botu, fără a avea împreună copii³². Prin testament, Constantin N. Corbu a acordat o sumă de bani pentru înzestrarea „secțiunii chirurgicale ce se va fonda la acest spital, iar din veniturile averii legate urmează a se așeza busturile în marmură” ale celor doi soți, Constantin N. Corbu și Aglae Corbu († după 16 aprilie 1903)³³.

³² ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 31.

³³ *Ibidem*, f. 66.

Portrete de ctitor la biserica din Mălăiești, județul Vaslui, reprezentându-i pe Constantin și Aglae Corbu³⁴

17. **George Apostol** († 1885, la Bârlad): comerciant, născut în satul Hănășeni, comuna Murgeni, s-a mutat la Bârlad în anul 1842; părinții, români, erau Ioniță și Ioana Apostol³⁵; a deținut funcția de membru și casier la Casa Obștii Bârlad; a fost căsătorit cu Ivanca, fiica lui Dumitru Hagi Vasile³⁶, legătură din care s-a născut probabil o fată, având în vedere că, la 1901, un anume Mărgărint Popovici, din Murgeni, figura ca ginere al lui George Apostol³⁷. Tot în lista donatorilor către spitalul din Bârlad mai apare și un Pavel Apostol, unchi al deputatului Ștefan Gane, din București.
18. **Chrisanta Hristu Vaia** (n. 1815, la Delvinaki, în Epir, Turcia – † 1895, la Atena, Grecia): a venit în țară la 1845 și a locuit pe teritoriul unor moșii din zona Bârlad, până în anul 1865, când a plecat la Atena (Grecia). A fost căsătorită cu defunctul Hristu Vaia, împreună având 17 copii, din care mai trăiau la 1901 doar Elena Argenti, Maria H. Vaia, Iorgu H. Vaia și Panaiti H. Vaia³⁸.
19. **Costea Vaia** (n. 1827, la Delvinaki, în Epir, Turcia – † 1892, la Lălești, Tutova): a domiciliat pe teritoriul moșiilor Onciu și Fulgu, comuna Lălești, județul Tutova; „proprietar și plugar, a studiat la școlile din Galați și Brăila”; nu a fost căsătorit³⁹.
20. **Alexandru Hristu Vaia** (n. 1859, în satul Cârjoani, Tutova – † 1892, la Bârlad): a trăit până la vârsta de 8 ani la Cârjoani, Bogești și Bârlad, apoi a plecat la Atena (Grecia), de unde a revenit la Bârlad și Bogești în anul 1888⁴⁰; nu a fost căsătorit, însă probabil a fost fratele Chrisantei Hristu Vaia.

³⁴ Maria Popa, *Monumente istorice din județul Vaslui. Biserici și mănăstiri din Eparhia Hușilor*, Editura Orion, Vaslui, 2008, p. 133.

³⁵ La 1829 locuia în Bârlad banul Apostoli, fiul unui grec, născut la Adrianopole în urmă cu 60 de ani, proprietar de moșii (Alexandru V. Perietzianu-Buzău, *op. cit.*, p. 292).

³⁶ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 32.

³⁷ *Ibidem*, f. 86.

³⁸ *Ibidem*, f. 34. Printre donator îl aflăm și pe un *Gheorghe Vaia*, din Galați („în grad de rudenie cu defunctul Zoe Guia”).

³⁹ *Ibidem*, f. 35.

⁴⁰ *Ibidem*, f. 36.

21. **Emil Bruckner** (n. 1840, la Bârlad): potrivit propriilor sale afirmații, „părintele meu, Simon Bruckner (+ 13 mai 1866), s-a născut în Transilvania, iar mama mea, Charlota (+ 21 mai 1876), născută Kraus, era din Bârlad”; Emil Bruckner a urmat școala primară la Cernăuți, iar gimnaziul la Brașov; deși văduv la 1901, a fost căsătorit cu Athanasia, născută dr. Lidrika, având trei copii: *Ioan*, *Victor-Emanuel* și *Aurel*⁴¹.

Mormântul lui Simon și al Charloței Bruckner, la cimitirul Eternitatea, Bârlad

22. **Iancu M. Bali** (n. 1829, la Nicorești, Tecuci – + 16 august 1878, înmormântat la Cârломănești): „agricultor și rentier, de origine greacă”; nu a locuit în orașul Bârlad, însă a deținut o moșie în județul Tutova; a fost căsătorit cu Maria, fără a avea copii⁴².

Mormântul familiei Costache M. Balli (1833 - 1900), probabil frate al lui Iancu M. Balli, la cimitirul Eternitatea, Bârlad⁴³

23. **Iancu Constandachi** (n. la Bârlad – + 1 iunie 1900, înmormântat în Bârlad): „agricultor, a urmat studii românești și grecești”; deputat, a primit decorația Cavaler al Coroanei României; căsătorit cu Ruxanda Magoldea (trăia în anul 1901), împreună având un fiu, Iancu (+ 1886)⁴⁴.

⁴¹ *Ibidem*, f. 37.

⁴² *Ibidem*, f. 38.

⁴³ Pe același mormânt mai este trecut și preotul *Petru Paiu*, iar alături este mormântul *Ruxandei Ghinea*, născută *Paiu*.

⁴⁴ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 40. În perioada anilor 1834-1835 este pomenit postelnicul *Iancu Costandache* (Mihai-Răzvan Ungureanu, *op. cit.*, p. 82).

Semnătura Ruxandei Constandachi

24. **Vasile Lepădatu** (n. Botoșani – † 1887, Bârlad): s-a mutat la Bârlad în anul 1864; a fost profesor de istorie la Liceul „Codreanu”⁴⁵ din Bârlad, însurat cu Ecaterina⁴⁶, mutată la București.
25. **Dimitrie Munteanu** (n. 1822, în Bogdănița, Tutova – † 1880, înmormântat la cimitirul Eternitatea din Bârlad): „român, comerciant, statornic la Bârlad în anul 1842, fără studii”; a fost căsătorit cu Ecaterina, fiica lui Simion Popa, împreună având nouă copii, din care doi băieți și șapte fete⁴⁷.
26. **Constantin Teodor (Codreanu)** (n. 1836, Bârlad – † 1890, înmormântat la cimitirul Eternitatea din Bârlad): „fără studii, mare proprietar și comerciant de coloniale, exploatator de păduri ale statului”, consilier comunal; căsătorit cu Catinca Murgociu, au avut împreună următorii copii: Elena Dabija⁴⁸, Ion Th. Codreanu, Ștefan Th. Codreanu și Elena Constantinescu⁴⁹.
27. **Grigore D. Vasiliu** (n. 25 ianuarie 1873, în Murgeni, Tutova): licențiat în drept, a fost, pe rând, copist, avocat în Bârlad, ajutor de primar și deputat; necăsătorit la 1901⁵⁰. Probabil în legătură cu familia Vasiliu, printre mormintele de la cimitirul *Eternitatea*, din Bârlad, se află și cel al soților *Gavril Hași Vasiliu* (1836 – 1867) și al *Mariei Vasiliu* (1839 – 1911), iar în secolul al XX-lea, al lui *Gheorghe Vasiliu* (1910-1972), al *Olimpiei Vasiliu* (1907-1963) și al lui *Vasile Vasiliu*. De asemenea, printre donatorii către spital îl întâlnim și pe institutorul *Ioan Vasiliu*.

Gavril Hași Vasiliu (1836 – 1867)

Maria Vasiliu (1839 – 1911)

⁴⁵ În prezent Colegiul Național „Gheorghe Roșca Codreanu” din Bârlad.

⁴⁶ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 41.

⁴⁷ *Ibidem*, f. 43.

⁴⁸ Elena Codreanu a fost căsătorită cu Iorgu Dabija (1854-1902), fiul sulgerului Vasile Dabija (1818-1865) și al Ecaterinei Tașcă (1828-1884) (George-Felix Tașcă, *Din descendența marelui căpitan Constantin Lupu Balaban (1780-1845)*, în „Arhiva Genealogică”, II (VII), 1995, nr. 1-2, p. 127-128). Elena Codreanu și Iorgu Dabija au avut șapte copii; vezi și idem, *Sulgerul Vasile Dabija de la Bălăbănești. Ascendența și descendența până azi*, în *ArhGen*, VII (XII), 2000, nr. 1-4, p. 177.

⁴⁹ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 44.

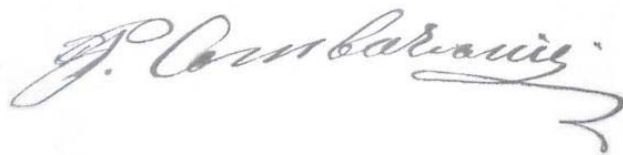
⁵⁰ *Ibidem*, f. 45.

28. **Iordache Romașcu** (n. Bârlad – † 1877, înmormântat la cimitirul Eternitatea, din Bârlad): „proprietar, cu studii făcute la Bârlad”; a fost sameș, ispravnic, deputat și senator, căsătorit cu Maria Plitos⁵¹, cu care o are pe Smaranda, măritată cu colonelul Dimitrescu.
29. **Smaranda Romașcu** (n. Bârlad – † după 14 aprilie 1901): proprietară, cu studii la Iași, fiica lui Iordache Romașcu; văduvă la 1901; căsătorită cu colonelul Dimitrescu⁵².
30. **Daniel Moutani** (n. 1824, la Agard, comitatul Mureșului, în Transilvania): fiu și nepot al unor preoți, tatăl său fiind preotul român Ioan Horgea, „supranumit Moutani”, iar mama Sofia Manu. S-a stabilit la Bârlad în anul 1860, unde a ocupat funcțiile de institutor la Școala Publică Primară de Băieți nr. 1, după ce urmasse studiile liceale și Facultatea de Teologie la Blaj, în Ardeal; nu a fost căsătorit⁵³.
31. **Ioan Popescu** (n. ianuarie 1830, în comuna Couaș, în Ardeal – † după 15 aprilie 1901): „părinții, tată și mamă, au fost români, de veche origine nobilă și descendenți, ambele ramuri, din o serie de preoți, așa cum a fost și părintele său”. Din mai 1849, când a venit în Moldova, și până la 20 septembrie 1851, când s-a mutat la Bârlad, a ocupat funcția de administrator de moșie. Ulterior, timp de 41 de ani, până în octombrie 1892, când a ieșit la pensie, a fost „profesor la Școala Primară, la gimnaziul și liceul curs superior, profesor și director la Școala Normală simultană 21 de ani, Colegiul Theresian, liceul în Clusin, Transilvania”. A deținut „diferite funcțiuni onorifice: consilier general de instrucție, deputat, locotenent-colonel garda civilă”. Căsătorit cu Smaranda Belcic, au avut trei băieți, din care la 1901 numai unul mai era în viață, Pompeiu, și trei fete: Lucreția, măritată cu profesorul P. Cheneiu, Emilia, soția farmacistului Lazăr Bistrițeanu (donator și el al spitalului), și încă o fată, măritată cu doctorul și profesorul Onișor⁵⁴.

- După informațiile date de
mine, I. Popescul
prof. onorific etc.

Semnătura profesorului bârlădean Ioan Popescu

32. **Pavel Cambureanu** (n. 15 august 1842, Bârlad – † după 2 mai 1901): „antreprenor de păduri și moșii ale statului, comerciant, membru al Consiliului Județean și în Societatea «Progresul Silvic», delegat de Ministerul Domeniilor Publice pentru exploatarea de moșii în regie”. A urmat „studii comerciale, într-un pensionat particular din Focșani”. În mai 1901 era văduv, după decesul soției Maria (fiica lui Dumitru Galaru, din județul Putna); nu au avut copii⁵⁵.

Semnătura lui Pavel Cambureanu

⁵¹ *Ibidem*, f. 46. Iordache Romașcu era descendent al familiei Romașcu (stolnicului Vasile și paharnicul Gheorghe, tată și fiu), atestată în ținutul Tutova la 1829 (Alexandru V. Perietzianu-Buzău, *op. cit.*, p. 293).

⁵² ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 47.

⁵³ Informațiile despre Moutani Daniel au fost date, la 15 aprilie 1901, de către I. Popescu, profesor onorific din Bârlad (*ibidem*, f. 48).

⁵⁴ *Ibidem*, f. 49.

⁵⁵ *Ibidem*, f. 50.

33. **Garabet Cerchez** (n. 1831, la Roman – † 1897, la București): mutat la Bârlad în anul 1857, provine dintr-o „veche familie armeană din Moldova”; comerciant, a absolvit cursul primar la Roman, la Școala Grecească; a deținut „funcțiuni onorifice de consilier comunal, județean, președinte al Camerei de Comerț”; a fost căsătorit cu Sofia-Elena, având următorii copii: George, Ștefan, Ecaterina, Grigore, Mihai (stabilit la Brăila) și Andaxerxe⁵⁶.
34. **Vasile Neculau** (n. 1829, la Bârlad – † 19 ianuarie 1882, Bârlad): născut într-o „veche familie românească din Bârlad”, a fost agricultor, funcționar public, director de prefectură, casier; a avut rangul de medelnicer; a fost căsătorit cu Savastița Filibiliu, fără a avea copii⁵⁷.
35. **Iorgu I. Gâlcă** (n. 1826, Bârlad – † 1896, la Roman): fiu al medelnicerului Ioniță Gâlcă⁵⁸ și al Dumitrei Brânză; căsătorit prima oară cu o Dragomirescu, ulterior cu Elena Pavlov. Nu au avut copii, însă Iorgu Gâlcă a înfiat o fată, măritată cu un anume Vișoreanu, director al Pepinierii Statului din Iași⁵⁹.
36. **George I. Gâlcă** (n. între anii 1827-1830 – † 1875, la Bârlad, înmormântat la biserica „Sf. Voievozi”): fiu al medelnicerului Ioniță Gâlcă și al Dumitrei Brânză; cultivator de pământ, a fost căsătorit cu Ecaterina Parfeni, fără a avea copii împreună⁶⁰. Printre rudele fraților Iorgu și George I. Gâlcă apare și avocatul bârlădean P. V. Ioan. La cimitirul Eternitatea din Bârlad se află un mormânt al familiei Gâlcă, printre cei înmormântați acolo numărându-se: Elencu Gâlcă († 1895), Vasile Gâlcă († 30 ianuarie 1918), probabil soți, fiii lor Dumitru V. Gâlcă († 30 martie 1938, pe când era student la matematică), Constantin V. Gâlcă, inginer silvic (n. 20 ianuarie 1899 - † 30 martie 1948) și prof. Gheorghe V. Gâlcă (1901-1981). În același cimitir din Bârlad, pe monumentul funerar al lui Iorgu Radu (1855 - 1934)⁶¹, sunt pomenite cele două soții ale acestuia: Adela I. Gâlcă († 20 decembrie 1893, la vârsta de 26 de ani) și Ecaterina I. D. Radu († 15 martie 1903, la 47 de ani).

Mormântul familiei Gâlcă, la cimitirul Eternitatea din Bârlad

Prof. Gheorghe V. Gâlcă (1901-1981)

Monument funerar al familiei lui Iorgu Radu, la cimitirul Eternitatea, din Bârlad

⁵⁶ *Ibidem*, f. 52. Printre donatorii din registru mai apare și dr. T. Cerchez.

⁵⁷ Informațiile au fost oferite de către Sevasti Nicolau (*ibidem*, f. 53).

⁵⁸ Ioniță Gâlcă este atestat în ținutul Tutova, la Bârlad (Mihai-Răzvan Ungureanu, *op. cit.*, p. 126).

⁵⁹ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 54. Pe Iorgu Gâlcă îl întâlnim, în ținutul Tutova, în 1857 (Rodica Iftimi, Sorin Iftimi, *Alegătorii Divanului ad-hoc din Moldova (1857). Un manuscris necunoscut*, în „Ioan Neculce”. Buletinul Muzeului de Istorie a Moldovei, (serie nouă), X-XII, Iași, 2009, p. 115).

⁶⁰ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 56.

⁶¹ În același mormânt odihnește și Iorgu Radu jr. (1926 - 1995).

37. **Costache Nanu** (n. 1819, Iași – † 18 septembrie 1897, înmormântat la cimitirul Eternitatea din Bârlad): părinții săi au fost preotul Andrei Nanu, de la biserica „Sf. Neculai” din Iași, și presviteră Elena Silveanu. Costache Nanu a urmat cursurile Academiei Mihăilene din Iași, unde, peste ani, în perioada 1841-1846, a fost profesor la clasa I. Începând cu 1 iulie 1848 se stabilește la Bârlad, ocupând până la sfârșitul vieții diferite funcții: profesor, magistrat, prefect, vice-președinte al Camerei Deputaților și Senatului, obținând și titlul de Comandor al „Coroanei României”. S-a însurat, în anul 1857, cu Aristița Nanu, fiica spătarului Gheorghe Costin și a Mariei Gâlcă. Au avut împreună șase copii, din care mai erau în viață, în iunie 1901, doar patru: dr. Gheorghe Nanu, Elisa (căsătorită cu Theodor V. Ioan), Nathalia (măritată cu Gheorghe Dimopol⁶²), Maria (soția căpitanului N. Protopopescu). Ceilalți doi copii au decedat tineri, unul la 18 ani și celălalt la 22 de ani⁶³.
38. **Ecaterina V. Ioan** (n. 1824, Bârlad – † 2 octombrie 1898, la Rebricea, Vaslui): fiica medelnicerului Ioniță Gâlcă și a Dumitrei Brânză; s-a măritat, în anul 1844, cu căminarul Vasile Ioan, având împreună următorii copii, decedați la data de 19 iulie 1901: Dimitrie, Vasile (necăsătorit), Elena (măritată cu C. Ciuhureanu), Maria (soția lui Ion Angheluță) și Ecaterina (căsătorită cu un Ghinescu). Dintre copiii Ecaterinei V. Ioan aflați în viață la 19 iulie 1901 se numără: Theodor V. Ioan („fiul defunctei Ecaterina V. Ioan și fratele defunctului dr. V. V. Ioan”), însurat cu Elisa Nanu, menționată mai sus, Adela și Mandița (măritată cu Vasile Papazoglu)⁶⁴.
39. **Vasile V. Ioan** (n. 29 iunie 1856, Bârlad – † mai 1886, Bârlad): fiul căminarului Vasile Ioan și al Ecaterinei Gâlcă, de mai sus. A urmat cursurile liceului la Bârlad, după care a obținut doctoratul în medicină la Paris. Ulterior a ocupat funcțiile de medic de batalion la Huși, apoi medic comunal la Galați. Nu a fost căsătorit, decedând la vârsta de 30 de ani⁶⁵.
40. **I. C. Rapală** (n. 20 iulie 1812, în Galipoli, Turcia – † 22 iulie 1881, înmormântat la cimitirul Eternitatea din Iași): originar „din părinți de origine greacă, proprietari de pământ și magistrați în Imperiul Otoman; statornicit în țară în orașul Iași, la 1828, expatriindu-se ca dragoman și aghiotant al generalului Nabyl de dragoni ruși”; „din motive intime, rămâne în România, îmbrățișând profesia de argintariu”; studiile și le-a făcut „în casa părintească”, dar „cunoștea șapte limbi”; nu a ocupat funcții publice, însă a fost decorat de domnul moldovean Mihail Sturdza. I. C. Rapală a fost căsătorit cu Elena, născută Ciulei⁶⁶, legătură din care s-au născut șapte copii: Elena, Dimitrie, Efrosina, Maria, Constantin, Gheorghe și Elefterie⁶⁷.
41. **Ștefan Neagoe** (n. aprilie 1838 – † 23 august 1897⁶⁸): „originea familiei Neagoe este foarte veche, din Ardeal, curat românească, care pentru meritele sale a primit de la împărăteasa Maria Tereza diploma de nobilime, care este păstrată într-o biserică la un sat aproape de ...⁶⁹, în care sunt zugrăviți strămoșii acestei familii, popi și protopopi, pe pereții interiori ai bisericii”. Având „studii

⁶² În noiembrie 1855 era atestat în ținutul Tutova Gheorghe Dimopol, rămas în urma decesul tatălui său, Hristodor Dimopol (Mihai-Răzvan Ungureanu, *Izvoare genealogice inedite: vidomostiile deceselor boierești (1834-1856)*, partea a III-a, în ArhGen, II (VII), 1995, nr. 1-2, p. 188). La cimitirul Eternitatea din Bârlad există un mormânt, în care își duc somnul de veci Hristodor Dimopol (1885 - 1959) și soția sa, Virginia (1894-1987), probabil urmași ai lui Hristodor Dimopol de la începutul secolului al XIX-lea.

⁶³ Informații oferite de fiica Elisa Nanu (ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 55).

⁶⁴ *Ibidem*, f. 57.

⁶⁵ Informații oferite de către avocatul Theodor V. Ioan (*ibidem*, f. 58).

⁶⁶ Pentru mai multe date despre familia Ciulei, v. Eugen D. Neculau, *Sate pe Jijia de Sus*, vol. III, *Răzeșii*, ediție îngrijită de Marcel Lutic, Institutul Român de Genealogie și Heraldică „Sever Zotta”, Iași, 2010, p. 49-89. În această lucrare nu i-am identificat pe soții I. C. Rapală și Elena Ciulei.

⁶⁷ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 60.

⁶⁸ Perioadă de viață care nu coincide cu cea trecută pe placa de mormânt de la cimitirul Eternitatea din Bârlad.

⁶⁹ Indescifrabil.

academice în Transilvania”, Ștefan Neagoe s-a stabilit în Bârlad din anul 1866, unde a devenit magistrat, consilier comunal, profesor la Liceul „Codreanu”, fiind decorat cu „Steaua României”, „pentru scrieri didactice”. A fost însurat cu Ana Vintilescu, legătură din care s-a născut o fiică, măritată cu maiorul Dimitrie Vetrescu⁷⁰. Pe aceeași piatră de mormânt mai sunt trecute și alte rude ale familiei Neagoe: col. D. Petrescu-Tocineanu (1858-1922), Alexandru Petrescu (1891-1892) și căpitan Nicolae N. Pană (1883-1917).

Detaliu de pe piatra de mormânt a soților
Ștefan Neagoe (1841 – 1910) și Ana Neagoe (1838 – 1897)

Col. D. Petrescu-Tocineanu
(1858-1922)

42. **Vasile Gheorghiu** (n. 1833, Bârlad – † 1898, înmormântat la Priponești de Sus): „român ortodox, s-a stabilit în localitatea Priponești de Sus, ținutul Tutova, în anul 1857; comerciant de vinuri la băcănie”; a urmat cursurile școlii de cântăreți la biserica „Sf. Voievozi”, din Bârlad. Vasile Gheorghiu a fost căsătorit cu Maria C. Bașotă, având împreună 15 copii, la 5 martie 1902 fiind în viață doar cinci băieți (printre care Costache V. Gheorghiu și Gheorghe V. Gheorghiu – menționat și el printre donatorii către spital) și trei fete⁷¹.
43. **Costache Haraga** (n. 1847, în localitatea Valea Rea): „comerciant mutat la Bârlad în anul 1858; decorat cu ordinul Coroana României, a fost consilier comunal și județean, cenzor la Banca Națională și membru al Camerei de Comerț”; căsătorit cu Elena Dimitriu, având împreună 11 copii⁷².
44. **Constantin Passat** (n. 21 mai 1857, la Murgeni): „român ortodox, comerciant cu trei clase primare”, căsătorit cu Maria N. I. Răianu⁷³, cu care a trăit la Murgeni.
45. **Ioan Popa** (n. 1830, la Blăgești, Tutova – † 1878, înmormântat la Popești, Tutova): își trage obârșia din „răzeși vechi originari din Igești (Tutova)”, mutat la Bârlad în anul 1848; a fost subprefect și agricultor, fiind absolvent al școlii din Blăgești; căsătorit cu Maria, născută Romașcu, însă nu au avut copii⁷⁴.
46. **Elena Stamatescu** (n. 14 septembrie 1860, la Bârlad): menajeră, a urmat cursurile școlii din Bârlad și ale pensionului francez; pentru diverse merite, a primit decorația „Crucea Regina Elisabeta”; a fost căsătorită cu Grigore Stamatescu, fără a avea copii⁷⁵.

⁷⁰ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 61-62.

⁷¹ *Ibidem*, f. 63 și 65. La cimitirul *Eternitatea* din Bârlad există un mormânt al lui *Dumitru Gh. Gheorghiu*, probabil rudă a lui Gheorghe V. Gheorghiu, iar printre donatori se numără și *Radu Gheorghiu*.

⁷² *Ibidem*, f. 64.

⁷³ *Ibidem*, f. 70. La cimitirul *Eternitatea* din Bârlad există un mormânt al lui *Petru Răianu* († 1922).

⁷⁴ *Ibidem*, f. 71.

⁷⁵ *Ibidem*, f. 72.

47. **Theodor Catzaiti** (n. în Cefalonia, Insulele Ionice, Grecia – † 8 decembrie 1907, înmormântat la cimitirul Eternitatea din Bârlad): comerciant, a urmat studii în Grecia, după care s-a stabilit în România în anul 1840, ca arendaș al moșiei Forăști, ținutul Covurlui; aici a cunoscut-o pe Vasilca, fiica preotului din localitate, cu care se însoară, având împreună un fiu, Andrei Catzaiti (n. în martie 1847, la Forăști)⁷⁶.
48. **P. H. Ivancu** (n. 20 martie 1843, la Galați): căsătorit cu Zamfira Anastasiu, având următorii copii: Constantin, Dumitru, Virgil și Victor⁷⁷.

Semnătura lui P. H. Ivancu

49. **George S. Rășcanu** (n. 1837, în satul Rășcani): fiul postelnicului Ștefan Ioniță Rășcanu și al Bălașei; a fost comerciant, „venit în orașul Bârlad în anul 1850 ca ucenic în meseria de croitor, fiindu părintele meu decedat”; studiile le-a făcut la Rășcani, „cu dascăli vechi cu ciaslovuri și psaltire”. George S. Rășcanu a fost căsătorit de două ori: mai întâi cu Safta, fiica lui Costin Vasiliu, iar după decesul acesteia, cu Despina, fiica lui Chiriac Tomescu⁷⁸.
50. **Alexandru George** (n. 16 aprilie 1816, Bârlad – † 11 ianuarie 1901, înmormântat la cimitirul Eternitatea din Bârlad): comerciant, căsătorit cu Ana Mircea, legătură din care s-au născut 18 copii, dintre care mai erau în viață la 1901 doar trei⁷⁹.
51. **Ioan Valcovici** (n. 15 martie 1850, Bârlad – † 17 mai 1909): fiul lui Anton Valcovici și al Mariei; a fost subcomisar de poliție în Bârlad, decorat cu ordinea Virtutea Militară (1879), Crucea Treckerii Dunării și Medalia Apărătorilor Independenței; a fost căsătorit cu Aglaia, născută Ciocan⁸⁰.
52. **Dr. Constantin Codrescu** (n. 24 iulie 1840 - † 1891): cel de-al cincilea copil al soților Constantin Codrescu comis și al soției acestuia, Elena Plesnilă⁸¹. Dr. Constantin Codrescu a avut o fiică, Cecile-Gabrielle Codrescu († 16 decembrie 1941), măritată cu ofițerul de cavalerie Dimitrie Străjescu⁸². Pe Cecile Codrescu o regăsim, în timpul Războiului de Independență, implicată în activitatea Comitetului Doamnelor Bârlădene pentru ajutorul ostașilor români. La cimitirul din Bârlad, pe monumentul funerar al familiei Codrescu, sunt trecute mai multe persoane: Constantin Codrescu (1802-1876), Ion Codrescu (1833-1903), George C. Codrescu (1878 - 1917), Elena I. Codrescu (1837-1898), Elena C. Codrescu (1813-1893) și Ecaterina G. Balaban (1836-1892).

⁷⁶ Document din 18 februarie 1909 (*ibidem*, f. 74).

⁷⁷ *Ibidem*, f. 75.

⁷⁸ *Ibidem*, f. 78.

⁷⁹ *Ibidem*, f. 80.

⁸⁰ *Ibidem*, f. 81.

⁸¹ *Ibidem*, f. 102. Printre donatorii spitalului s-a numărat și *Ioan Plesnilă*. Familia Plesnilă era descendentă dintr-un vechi neam de răzeși.

⁸² Filip-Lucian Iorga, *Familiile Străjescu și Onou*, pe site-ul de internet <https://poianamosnenilor.wordpress.com/category/familiile-strajescu-si-onou-si-inrudirile-lor/> (on line la data de 19 octombrie 2015).

Dr. Constantin Codrescu și fiica sa, Cecile-Gabrielle Codrescu

Monumentul funerar al familiei Codrescu

53. **Panaite Armașu** (n. 20 ianuarie 1842, Huși – † 18 iulie 1890, Bârlad): originar din „părinți români”, s-a mutat în Bârlad în anul 1867; a urmat cursuri la Academia Mihăilenă din Iași și la Torino (Italia), după care a devenit magistrat, „avocat public și al statului”, primar al orașului Bârlad; a fost căsătorit cu Elena Armașu, născută Vrabie⁸³, legătură din care se nasc următorii copii: Eleonora (măritată cu A. Fotino), Costache, Eufrosina și Ștefan⁸⁴.
54. **Soltana Docan** (n. 1816, Huși – † iunie 1900): stabilită la Bârlad în anul 1832, unde s-a căsătorit cu Gheorghe Docan, împreună având trei copii: Iordache, Iancu și Maria⁸⁵ (nepoată de văr a lui Al. I. Cuza, căsătorită cu I. Juvără). La cimitirul Eternitatea din Bârlad există un mormânt al lui George Docan (1837-1899), provenind dintr-o importantă familie boierească, din ținutul Tutova. Pe aceeași piatră funerară este trecut și numele lui Iorgu Juvara (n. 15 decembrie 1835 – † 21 aprilie 1900, soțul Mariei Docan), deputat și prefect de Tutova. De altfel, Iorgu Juvara și soția sa Maria Docan figurează printre donatorii spitalului din Bârlad, alături de alți membri ai familiei Juvara, precum: avocatul Tache Juvara și Zamfirița Juvara (n. Lambrino, măritată de Nicolae Juvara)⁸⁶. La același cimitir se află și mormântul lui Neculai Docan (1874-1933), născut la Bârlad, ministru plenipotențiar în cadrul Ministerului de Externe, cunoscut istoricilor prin o serie de studii de genealogie, cronologie, numismatică⁸⁷.

⁸³ Familie atestată la Bârlad în anul 1829, prin serdarul Ioniță Vrabie, fiul postelnicelului Iftemie Vrabie (Alexandru V. Perietzianu-Buzău, *op. cit.*, p. 293).

⁸⁴ ANRV, fond Spitalul Bârlad și Elena Beldiman, dosar 2/1900, f. 125.

⁸⁵ *Ibidem*, f. 119.

⁸⁶ Neagu M. Djuvara, *Familii de aromâni în România*, în *ArhGen*, V (X), 1998, nr. 1-2, p. 20.

⁸⁷ Petronel Zahariuc, *Nicolae Docan (1874-1933)*, în *ArhGen*, VII (XII), 2000, nr. 1-4, p. 35-38; v. și Mihai-Sorin Rădulescu, notă asupra articolului lui Nicolae Docan, „Cubăia” – soția lui Constantin Vodă Cantemir, în *ArhGen*, I-V, 1989-1993, nr. 1-2, p. 112.

Morminte ale familiei Docan, la cimitirul Eternitatea din Bârlad: George Docan (1837-1899), Soltana Gh. Docan (8 septembrie 1816 – 19 iunie 1900) și al diplomatului și istoricului Neculai Docan (24 iunie 1874 – 25 aprilie 1933)

Mormântul lui Iorgu Juvara (15 decembrie 1835 – 21 aprilie 1900), la Bârlad

55. **Ștefan Balmuș** (n. 1793, la Oancea, Covurlui – † 4 octombrie 1878, la Bârlad): originar dintr-o familie de „răzeși vechi”, a urmat cursuri școlare cu preotul satului, a învățat tăbăcăria, iar în anul 1812 s-a stabilit în Bârlad, unde a ajuns staroste de tăbăcari; a fost căsătorit cu Parascheva, fiica lui Stoian Bulgariu, din Bârlad, împreună având o fiică, Bălașa⁸⁸. La începutul veacului al XX-lea, printre donatorii spitalului din Bârlad figurează și Alecu Vasiliu Balmuș, „ginerele defunctului Ștefan Balmuș”⁸⁹.
56. **Ioan Cuza**: văr primar cu domnitorul Alexandru Ioan Cuza, a fost căsătorit cu o descendentă a familiei Rosetti din Bacău, legătură din care s-au născut doi fii (educați la Paris) și o fată. Primul dintre ei, George I. Cuza, a urmat cursurile școlii speciale militare de la Saint Cyr, în Franța, după care a revenit în țară ca ofițer. Fratele mai mic, Dimitrie, a urmat studii de drept. Fiica, Ruxandra, a urmat studiile la București, după care s-a căsătorit, prima oară, cu Alexandru Manole Sturzescu, din Iași, apoi cu Alecu Atanasiade, din Iași⁹⁰. În legătură cu viața și activitatea lui Ioan Cuza, directorul spitalului din Bârlad a solicitat informații de la Costache I. Miculescu, din același oraș, care îi trimite următoarea scrisoare:

⁸⁸ ANRV, fond Spitalul Bârlad și Elena Beldiman, dosar 2/1900, f. 123.

⁸⁹ *Ibidem*, f. 86.

⁹⁰ *Ibidem*, filele 121-122.

Regret mult că nu mă pot astăpăna cererea
 întâi în a pînă pe Ion Cuza, când a venit
 în Bârlad, eram deja cîntă din case parinti
 lor mai, veșni poștii încă să erau în dîm
 se legături de amicitie, sau fîră a se în-
 rudi; Detailuri cît' se pôte de lămurite în
 pînăte aceto, pînăte capate de la fîră
 înăsi a lui Ion Cuza, D^{ne} Anamira Ma-
 rasi de, măsute Cuza, stabilite în Sany St.
 Sany No 5. Pînăte asigurare Districte
 le Stone. C. Highway.

La cimitirul Eternitatea din Bârlad se află mormântul lui Costache I. Miclescu, decedat la data de 16 aprilie 1895, la vârsta de 74 de ani, căsătorit cu Caterina C. Miclescu (1846-1934).

Mormântul lui George Ion Cuza (n. 4 octombrie 1842 – † 27 decembrie 1881), la cimitirul Eternitatea din Bârlad

57. **Petru Drouhet** (n. 30 mai 1837, la Blaye, departamentul Gironde, Franța - † după 31 ianuarie 1901): fiul lui Charles Drouhet (doctor în medicină, șef al spitalului din localitatea Blaye) și al soției acestuia, Z. Maria Drouhet, născută Chery de Bellecouche. Petru Drouhet a urmat cursurile liceului din Bordeaux, în Franța, obținând diploma de bacalaureat în științe și litere. Ulterior a urmat cursurile Facultății de Medicină din Paris, iar în Bârlad s-a stabilit în anul 1860, împământându-se în anul 1884. În anul 1867 a ocupat, prin concurs, catedra de limba franceză, cursul superior, la Liceul „Codreanu”, până în anul 1897, timp în care a primit distincția Cavaler al Ordinului Steaua României. Petru Drouhet a fost căsătorit cu N. Drouhet, fiica unui Alivares, împreună având patru copii: Maria Prisiceanu, Charles A. Drouhet, Edouard. P. Drouhet și Natalie L. Drouhet⁹¹.

Semnătura lui Petru Drouhet

58. **Miță Corbea** (n. 15 mai 1834, Tecuci - † 23 martie 1894, înmormântat la cimitirul Eternitatea din Bârlad): fiu al lui Ștefan Maftai Corbea, proprietar de pământ, mutat la Bârlad în anul 1858; a urmat cursurile Facultății de Drept la Iași, devenind avocat; a fost ajutor de primar, subprefect, comandant de companie în cadrul Gardei Civice, obținând medalia „Apărătorii Independenței” în timpul Războiului de Independență. Miță Corbea a fost căsătorit cu Ecaterina Ivanovici⁹², având următorii copii: Corbina (măritată cu un Panu), Lucreția și Elvira⁹³.
59. **Hagi Panaite Velicovici** („născut în orașul Bârlad, însă nu se poate ști cu precizie timpul nașterii sale” - † 12 decembrie 1877, înmormântat la biserica „Sf. Neculai Eșanu”, dar osemintele i-au fost strămutate la cimitirul Eternitatea Bârlad): născut „din părinți bulgari”, a învățat doar „cartea chirilică veche” și a devenit „negustor cu dughiană”⁹⁴.
60. **Costache Neculau** (n. 14 octombrie 1833, la Sălceni, Tutova - † 16 ianuarie 1899, înmormântat la cimitirul Eternitatea din Bârlad⁹⁵): „fiu de țăran clăcaș, român curat”, s-a mutat la Bârlad în anul 1849. „Nu a învățat carte, dar a știut să scrie și să citească”, având o cărciumă și o băcănie. A ajuns consilier comunal, funcționar și primar al Bârladului. S-a însurat în anul 1863 cu Dumitra Savin Oprea, având împreună 19 copii, din care mai trăiau la 1901 doar șase: Dimitrie, Elena, Panaite, Gheorghe, Vasile și Constantin⁹⁶.
61. **Iacob Fătu** (n. 1820, Fălciu - † 1897, înmormântat la cimitirul Eternitatea din Bârlad⁹⁷): a fost fiul preotului Vasile Fătu; a absolvit, în anul 1845, dreptul la Academia Mihăileană din Iași, după care

⁹¹ *Ibidem*, f. 126.

⁹² În ianuarie 1855 era înregistrat decesul serdarului *Petre Ivanovici*, din ținutul Tutova (Mihai-Răzvan Ungureanu, *Izvoare genealogice inedite: vidomostiile decedelor boierești*, p. 185). În aceeași familie Ivanovici este menționată, la Bârlad, la sfârșitul secolului al XIX-lea, *Ana Ivanovici*, născută Filipide († 21 iulie 1883).

⁹³ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 128.

⁹⁴ *Ibidem*, f. 131.

⁹⁵ Același monument adăpostește rămășițele învățătorilor *Ioan* (1905-1996) și *Elena Chicoș* (1903-2001). La 1829 sunt atestați la Bârlad clucerul *Vasile Chicoș*, născut în satul Gheorghăști, fiul vornicului porții Ion Chicoș (Alexandru V. Perietzianu-Buzău, *op. cit.*, p. 295).

⁹⁶ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 133. Printre donatori se mai numără și un alt membru al familiei Neculau, respectiv *Sterian Neculau*, fiul lui *Panaite Neculau*.

⁹⁷ Potrivit pietrei de mormânt de la cimitirul *Eternitatea* din Bârlad, Iacob Fătu ar fi decedat la 15 aprilie 1896, în vârstă de 77 de ani.

este numit asesor la Tribunalul din Bârlad. În anul 1851, domnul moldovean Grigore Alexandru Ghika îl ridică la rangul de serdar⁹⁸, iar în anul 1867 devine președinte al Tribunalului din Bârlad. A mai deținut funcțiile de primar în Bârlad, prefect de Tutova, deputat și senator, fiind decorat cu medalia „Apărătorii Independenței”. A fost căsătorit (1849) cu Ana Fătu (n. 1821 – † 1874), fiica comisului Pavel Cerchez⁹⁹, legătură din care se nasc un băiat și două fete¹⁰⁰, dintre care una s-a căsătorit cu căpitanul Văleanu, cu care a locuit la Iași.

Monument funerar (iulie 1898) al
familiei Costache Neculau

Monument funerar al
familiei Fătu,

Monument funerar al
Anei Ivanovici,

62. **George Fulger** (n. 25 martie 1802?, Băneasa, Covurlui – † 20 august 1899, înmormântat în cavoul familiei din Galați, la 22 august 1899): s-a mutat în Galați în anul 1870, a urmat cursurile primei școli primare înființate în Galați, în timpul conducerii lui Ion Vitzu, după care s-a ocupat cu agricultura și comerțul cu cereale; a fost subprefect, deputat în două legislaturi, senator, fiind decorat cu Ordinele „Steaua României” și „Coroana României”; a fost căsătorit cu Elena Codrescu (prezentă și ea în lista donatorilor), din Bârlad, fără a avea copii¹⁰¹.
63. **Ioan Racoviță** (n. 12 octombrie 1847, la Priponești de Sus, Tutova – † 3 decembrie 1889, Bârlad): mutat la Bârlad în anul 1855, a urmat clasele primare în acest oraș, după care a devenit funcționar, avocat și judecător de ocol. Ioan Racoviță a fost căsătorit cu Aristița Elefterescu, fără a avea copii¹⁰². Deși fișa biografică îl arată fără copii, totuși printre donatorii către spital îl regăsim pe cpt. Racoviță, comandantul Jandarmeriei Bacău, „fiu al colonelului Ioan Racoviță”.
64. **Teodor V. Ursulescu** (n. 6 februarie 1830, Huși, Fălciu – † 30 ianuarie 1879, Florești, Tutova, unde a fost și înmormântat): „român ortodox”, fiul lui Vasilache Ursu, din Brașov (născut în Mălușteni, ținutul Covurlui, stabilit în Gura Idrici, ținutul Fălciu), iar mama Ioana Ursu, născută Munteanu. Teodor V. Ursulescu s-a stabilit în Bârlad în anul 1860, locuind aici până la 30 ianuarie 1879, deținând rangul de clucer. A făcut studii în Bârlad, la „școala împărătească de sub direcția lui Zăhărescu”, după care a devenit arendaș al mai multor moșii din ținutul Fălciu. Teodor V.

⁹⁸ Aspecte confirmate în *Marea arhondologie a boierilor Moldovei* (Mihai-Răzvan Ungureanu, *op. cit.*, p. 115).

⁹⁹ Menționat la 1829 ca locuitor al satului Voinești, ținutul Tutova (Alexandru V. Perietzianu-Buzău, *op. cit.*, p. 292).

¹⁰⁰ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 129.

¹⁰¹ *Ibidem*, f. 132.

¹⁰² *Ibidem*, f. 134.

Ursulescu a fost căsătorit cu Raluca Isăcescu¹⁰³, din județul Vaslui, legătură din care s-au născut doi băieți, Alexandru și Lascăr Ursulescu¹⁰⁴.

65. **Ioan Adamescu** (n. 1834, Dorohoi – † 14 martie 1880, înmormântat a doua zi în cimitirul nou din Bârlad): fiul lui Adam Licu, iar mama Tanția, fiica serdarului Tudurachi Ursachi; a absolvit cursurile Liceului Național din Iași (1859), după care s-a stabilit în Bârlad (1862); a fost funcționar în cadrul Ministerului Cultelor, revizor școlar și institutor la Școala nr. 2 din Bârlad, până la momentul decesului. Nu a fost căsătorit¹⁰⁵, însă a avut un frate la Piatra Neamț, cel care, de altfel, a oferit și datele pentru biografie la 28 ianuarie 1901.
66. **Dr. Marin Constantinescu** (n. 14 ianuarie 1845, București – † 17 ianuarie 1892, înmormântat la Călimănești): român mutat la Bârlad la data de 10 noiembrie 1871; a urmat studiile la Facultatea de Medicină din Paris, absolvite la 25 septembrie 1877, după care a fost doctor stagiar la ambulatoriul Marelui Cartier General al Armatei, medic de plasă și de spital. Dr. Marin Constantinescu a fost decorat cu Ordinele Trecerea Dunării, Apărătorii Independenței, Coroana României în gradul de Cavaler. A fost căsătorit cu Elena V. Huidovici, fără a avea copii¹⁰⁶.
67. **George Rășcanu** (n. 30 octombrie 1834, Forăști, Suceava – † 28 octombrie 1885, înmormântat la Galați, la 30 octombrie 1885): „originea familiei este din Basarabia, familie veche Rășcânească”. Și-a făcut studiile în țară, iar în județul Tutova și orașul Bârlad a locuit mai mulți ani, deținând funcția de prefect în mai multe rânduri, fiind proprietar al moșiei Banca. Și-a început cariera ca judecător la Huși și Galați, ulterior devenind membru al Curții de Apel Iași. A mai fost prefect la Covurlui, primind mai multe decorații, „străine, rusești, turcești, grecești”. George Rășcanu a avut-o ca soră pe Elena Rășcanu (Gorgos), domiciliată la Geneva (Rue de Mont Blanc)¹⁰⁷, și a fost căsătorit cu Elena Lambrino (fiica lui Iordache Lambrino din Bârlad), având împreună o fată, Zoia Rășcanu¹⁰⁸. La cimitirul Eternitatea din Bârlad mai sunt câteva morminte care aparțin familiei Rășcanu, în care își duc somnul de veci Safta C. S. Rășcanu († 25 decembrie 1881, la 34 de ani), născută C. Vasiliu, Panaithi C. Rășcanu (10 iulie 1872 – 8 noiembrie 1880), Gheorghe Rășcanu (1885 - 1925) și „căpitanul de lungă cursă” Ion Rășcanu (Nică) (1901-1937).

¹⁰³ Pentru mai multe date despre familia *Isăcescu*, v. Eugen D. Neculau, *op. cit.*, vol. III, p. 117-209. În această lucrare nu i-am identificat pe soții Teodor V. Ursulescu și Raluca Isăcescu.

¹⁰⁴ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 137. Tot la Bârlad, printre donatorii spitalului se regăsește, la începutul secolului al XX-lea, „*Dimitriu V. Ursulescu*, fratele defunctului *Teodor V. Ursulescu*”.

¹⁰⁵ *Ibidem*, f. 139. Deși în fișa biografică nu se pomenește despre existența unui fiu, în altă parte a registrului donatorilor se pomenește despre „*Mihail Adamescu*, din Piatra Neamț, fiul lui Ion Adamescu”.

¹⁰⁶ *Ibidem*, f. 141. Informațiile despre dr. Marin Constantinescu au fost comunicate de către Elena Ușurelu.

¹⁰⁷ *Ibidem*, f. 145.

¹⁰⁸ *Ibidem*, f. 146.

Mormânt al familiei Lambrino la cimitirul Eternitatea din Bârlad

Morminte ale familiei Rășcanu, la cimitirul Eternitatea din Bârlad

68. **Soltana Nicolaidi** (n. cca 1820, Bârlad – † cimitirul Eternitatea din localitate): fiica lui Gheorghe și Anica Liga, proprietarii Hănăsenilor. A avut o primă căsătorie cu Constantin Coroi, apoi cu Iancu Nicolaidi, fără a avea copii¹⁰⁹. Soltana Nicolaidi era rudă cu avocatul Alexandru Liga¹¹⁰.
69. **Mihai Leon** (n. 1839, Iași – † 1884, la Bârlad): fiul spătarului Anastasiu Leon și al Profirei Flondor, s-a mutat la Bârlad în anul 1862; a urmat studii liceale la Iași, după care a devenit profesor, fiind decorat cu Ordinul „Coroana României” în grad de Comandor; a fost căsătorită cu Casonia Sofronie, legătură din care s-au născut patru fete¹¹¹. Mihai Leon a fost fratele generalului Alexandru Leon (care figurează și el în lista donatorilor).
70. **Grigore G. Șuțu** (n. 24 mai 1848, într-o localitate din ținutul Tutova): originar „din Atena, dintr-o veche familie greacă; doi strămoși au domnit în România”; după studii efectuate în Franța, a devenit primar al orașului Bârlad, director al spitalului, prefect, inspector, deputat și senator, Ofițer al „Coroanei României” și al „Stelei României”. Grigore G. Șuțu a fost căsătorit cu Zoe Șuțu, născută Jurgea, având împreună un băiat (Alexandru G. Șuțu) și două fete¹¹² (Maria Șuțu și Ecaterina Șuțu), pomeniți și ei printre donatorii spitalului din Bârlad. Ecaterina Gr. Șuțu a devenit soția lui Emil Șuțu¹¹³.

¹⁰⁹ *Ibidem*, f. 147.

¹¹⁰ Descendent, probabil, al căminarului Ioan Liga, din Bârlad, fiul vornicului porții Iordachi Liga (Alexandru V. Perietzianu-Buzău, *op. cit.*, p. 292).

¹¹¹ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 148.

¹¹² *Ibidem*, f. 149.

¹¹³ Ecaterina Gr. Șuțu a devenit soția lui Emil Șuțu (n. la Iași la 17 martie 1851 – † la București, la 20 noiembrie 1911), căsătoria celor doi având loc la Bârlad, la 28 octombrie 1878, divorțați în 1887 (Mihail-Dimitrie Sturdza,

Petre Jurgea, Emil Șuțu (sus)
și Alexandru Jurgea (jos)¹¹⁴

71. **Pavel Iacomi** (n. 1826, Iași – † 8 aprilie 1892, înmormântat la cimitirul Eternitatea din Bârlad): fiul lui Costache Iacomi¹¹⁵, din Iași, și al Zarandei Vetisar, de origine greacă, din Constantinopol. Urmând studii la Iași, Pavel Iacomi s-a stabilit în Bârlad în anul 1850, unde s-a însurat cu Maria (fiica lui Nicolae Alexe și al Mariei Gheorghiu), fără a avea copii împreună¹¹⁶.
72. **Scarlat Crețu** (n. 14 septembrie 1847, în Mandați, plasa Simila, Tutova – † 26 februarie 1899): fiu al unor „vechi răzeși”, cu proprietăți în orașul Bârlad. Pisar, cu un rang primit de la Neculai Conache-Vogoride, caimacamul Moldovei, a fost ctitor al bisericii din Mandați, plasa Simila, județul Tutova, cu hramul „Sf. Nicolae”. În timpul Războiului de Independență a fost însărcinat de către Comitetul Apărării Naționale să adune ajutoare¹¹⁷.
73. **Costache Racliș** (n. aprilie 1818, Botoșani – † 27 decembrie 1873, înmormântat la biserica „Sf. Dimitrie” din Bârlad): fiul medelnicerului Iancu Racliș și al Efrosinei Duca, „ambele familii vechi și mari proprietari, cu deosebire mama, scoborătoare din familia domnitorului Moldovei, Constantin Duca”. A avut-o ca soră pe Maria Voinescu. În 1828, Costache Racliș s-a stabilit pe moșia mamei sale, Pleșești, comuna Buda, în plasa Simila, iar în perioada anilor 1837 - 1838 s-a stabilit la Bârlad. A învățat carte cu un dascăl grec, din Iași, apoi a intrat în armată (1834), cu gradul de iuncăr, de unde a demisionat după circa trei-patru ani. Nu a deținut funcții publice, „din cauza caracterului său prea independent”, însă „a luat parte activă în revoluția contra lui Mihail Sturdza, din care cauză a fost închis împreună cu regretatul domnitor Cuza”, apoi „a luat parte la toate mișcările naționale”, „foarte filantrop, contribuind la școli, instituțiuni publice”, „aprig luptător în politică, secundând întotdeauna pe C. Rosetti”. Costache Racliș a fost căsătorit de două ori: mai întâi cu fiica unui Pleșescu, din Fălțiceni, iar a doua oară cu fiica lui C. Cosone, din Vaslui, fără a avea copii cu acestea. În anul 1901 osemintele sale erau la cimitirul Eternitatea din Bârlad¹¹⁸.
74. **Anghel Dimitrie Haği Vasile** (n. în Bârlad – † 1879, înmormântat la Biserica „Sf. Spiridon” din Bârlad): fiul „românilor” Dimitrie Haği Vasile și Maria; „comerciant, posedă diploma de boier, cu rangul de pitar, în 20 mai 1857, și rangul de serdar în 24 septembrie 1858, date de prințul Vogoride;

Grandes familles de Grèce, d'Albanie et de Constantinople. Dictionnaire historique et généalogique, ediția a II-a, revăzută și adăugită, Paris, 1999, p. 420).

¹¹⁴ Arhivele Naționale ale României, Serviciul Judeșean Iași (ANRI), *Stampe și fotografii*, 5551, f. 14.

¹¹⁵ Costache Iacomi este atestat la Bârlad în 1829, în vârstă de 37 de ani, fiul lui Iacomi Lambru (Alexandru V. Perietzianu-Buzău, *op. cit.*, p. 294; vezi și Mihai-Răzvan Ungureanu, *op. cit.*, p. 154).

¹¹⁶ ANRV, fond *Spitalul Bârlad și Elena Beldiman*, dosar 2/1900, f. 150.

¹¹⁷ *Ibidem*, f. 151.

¹¹⁸ *Ibidem*, f. 153.

a făcut doar trei clase la Bârlad; nu a fost căsătorit”. Anghel Dimitrie Haği Vasile era cumnat cu Ștefan Orza¹¹⁹.

*

Pentru susținerea spitalului din Bârlad au contribuit mai multe persoane, care au oferit diferite sume de bani, însă nu toți i-au transmis editorului *Albumului donatorilor* datele referitoare la viața lor. Printre aceștia se numără, așa cum sunt ei consemnați în registrul donatorilor:

– Soții Adriana și Simion Alexandrescu, institutorul V. Știubeiu (nepot al lui Simion Alexandrescu), Teodor Albu, diaconul George Albu, George Alexandru, Costache și Maria Alexiu, Haği Anghelache, Vasile Anastasiu;

– Stroe Beloescu (ginele defunctei Elena Vidrașcu); Ruxanda Bratoi, Costache Bușilă, Costică Bontăș și fiul său I. Bontăș („licențiat în litere”);

– Elena Bujoreanu (+ înainte de 1901) și fratele său Neculai I. Bujoreanu, I. M. Bujoreanu, Ion. N. T. Bujoreanu, fiul defunctului Bujoreanu T. Neculai¹²⁰;

– Costache Cachi, Ioan Coroiu, I. N. Coroiu; preotul Nacu Cassian; Alex. G. Catargi; Panaite Chenciu, dr. George Calalb; Georges Costandache („în grad de rudenie cu defunctul Ioan Costandache”), Teodor Constantin și fiul său Ștefan Codreanu, Lupu C. Costache („fiul defunctului Costache Costache”);

– Iancu G. Diamandy și fiul acestuia, George I. Diamandy, Costache G. Diamandy, George I. Diamandy („în grad de rudenie cu defuncta Elena Greceanu, născută vorniceasa Diamandy”), avocatul Iordache G. Iamandi, Caterina I. Iamandi (n. Donici), Caterina Donici (n. Iamandi), Cleopatra I. G. Diamandy, Teodor G. Emandy, dr. Cl. Davidoglu și Profira Davidoglu, G. Donici, Neculai Donciu, Grigore N. Dimitriu portarul („cumnat al defunctului Hristache Ioan”);

Cleopatra I. G. Diamandy¹²¹, Costache G. Diamandy și Teodor G. Emandy

Iancu C. Dobrovici (și nepotul său Neculai Ionescu, avocat în Brăila), Ștefan Dobrovici (rudă cu George Munteanu, funcționar în administrația financiară Bârlad). La cimitirul

¹¹⁹ La cimitirul *Eternitatea* din Bârlad există un mormânt al *Săfiiței Orza* (n. 20 iulie 1860 – † 23 octombrie 1904).

¹²⁰ La cimitirul *Eternitatea* din Bârlad există un mormânt al *Ecaterinei N. Bujoreanu* (n. Constantinescu), † la 26 mai 1897, la 54 de ani.

¹²¹ ANRI, *Stampe și fotografii*, 5551, f. 24.

Eternitatea din Bârlad există un mormânt al unor membri ai acestei familii Dobrovici: Tasia Dobrovici († 10 noiembrie 1877), Ștefan Șt. Dobrovici († 20 iulie 1884) și Constantin Dobrovici († 22 noiembrie 1889, la 50 de ani, în București);

Mormânt al familiei Dobrovici la cimitirul Eternitatea din Bârlad

Gheorghe Munteanu
(n. 1859 - † 15 iunie 1935)

Maria Munteanu
(n. 1855 - † 1918)

Alexe C. Gavril, Teodor Gățulescu, Manolache Ghibănescu, Grigore I. Handoca, Costică Hristodorescu (Buzău), farmacistul Max Frankel, soția defunctului Ion Galin (1844 - 1896, profesor de științe naturale la Liceul „Codreanu” din Bârlad); Petrache H. Ivanciu¹²², Mihalache H. Ivanciu, Boiu Vasile, Boiu Ivanciu și ginerele său – primarul de Bârlad Andrei V. Ionescu;

Tudurache Moscu („nepot al defunctei Dumitra Tudurache Goiu, născută Ilie Moisă”, donatoare și ea)¹²³, Natalie Pallady, Tasia Panaite, Maria Phiny („soția defunctului Andrei Phiny”), Alexe C. Profira, Ecaterina Popescu (Iași, soția defunctului Vasile Popescu), avocatul Costache Robescu (nepotul lui Costache Dimitriu Robescu);

Mormânt al Safta Donici
(n. 1808 - † 27 august 1882)

Mormântul profesorului
Ion Galin

Andrei Ionescu, primar al orașului Bârlad la 1865¹²⁴

Bou Scarlat, Ioan A. Sturdza („fiul defunctei Smaranda A. Sturdza”), Mihai A. Sturza, din Iași; Anton Tașcă, Elena Tașcă, George Teohari (fiul defunctului Iordache Teohari),

¹²² Pe o cruce de mormânt, la cimitirul *Eternitatea* din Bârlad, sunt trecuți mai mulți membri ai familiei *Ivanciu* (*M. Ivanciu* - † 1915, *Nicușor* - † 1900, *Costică* - † 1902 și *Hortansa Ivanciu* - † 1905).

¹²³ La același cimitir din Bârlad există un mormânt al familiei *Moscu*, unde au fost îngropați *Teodor*, *Elena*, *Mihai*, *Costinel* și *Profirița Moscu*.

¹²⁴ Site-ul de internet <http://www.okazii.ro/antichitati-altele/barladul-vechi-fotografie-document-andrei-ionescu-primarul-barladului-la-anul-1865-fotografie-veche-dedicata-prietenului-sau-georghe-tricopulo-a53515789> (on line la data de 16 octombrie 2015).

Sevastia Tuduri; Gheorghe V. Vallescu, monahul Sofronie Vârnav, Catinca Velea, Elena Vidrașcu, Mihai Vidrașcu.

Pe o parte dintre donatoarele către spitalul din Bârlad le-am regăsit și în anii 1877-1878, ca membre ale Comitetului Doamnelor Bârlădene pentru ajutorul ostașilor români, respectiv: Maria Juvara, Zamfirița Juvara, Aglae C. Diamandy, Catherina Iordache Emandi, Catinca G. Emandi, Cleopatra C. Iamandi, Cleopatra Al. Iamandi, Caterina Lepădatu, Natalia Pallady, Cecilia Codrescu, Sevastia Tuduri, Profira Davidoglu, Catinca Miclescu, Elena Armașu, Cleopatra Bontăș, Lucreția Chenciu și Aristița Nanu.

Alături de cele menționate, printre membrii Comitetului Doamnelor Bârlădene pentru ajutorul ostașilor români le mai regăsim pe: Iosefina Sturdza (fiica lui Kostache Negri, prezentată la 1893 ca „foarte inteligentă și în curent cu mișcarea intelectuală a timpului”¹²⁵), Elena Costăchescu, Anna Gane, Maria Thiery, Soltana Gâlcă, Ruxandra Negre, Ruxandra Velescu, Catinca I. Costache, Ana Andoniu, Elena Mille, Elena Constandinov, Maria și Maximilian Brettner, Matilda Vergolici, Maria Ciucă și Virginia Radu.

După cum am văzut, la sfârșitul secolului al XIX-lea, printre donatorii spitalului din Bârlad regăsim mai mulți urmași ai unor vechi familii boierești moldovenești, dar și numeroși oameni simpli sau negustori, unii dintre ei veniți de la sud de Dunăre (Grecia, Turcia) și împământeniți aici. În cursul secolului al XIX-lea, mai cu seamă în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza și a ministeriatul lui Dimitrie Bolintineanu, ca urmare a unei politici de „protectorat” al nostru asupra elementului aromân, are loc o imigrare a unei populații de macedo-români la nord de Dunăre¹²⁶, unii dintre aceștia ajungând și în Moldova, inclusiv în ținutul Tutova, în încercarea de a scăpa de prigoana turcească sau în speranța de a se ridica prin activități comerciale („negustori cu dugheană”). Astfel ajungem să-i regăsim în fișele biografice de mai sus pe Dumitru Hagi Vasile, Gavril Hagi Vasiliu, Hagi Panaite Velicovici, Anghel Dimitrie Hagi Vasile, Iancu M. Bali, Hristu Vaia, Costea Vaia, Costache Hagi Dimitriu, unii dintre ei veniți din Delvinaki, Epir.

Fișele biografice prezentate, a căror informații genealogice nu au putut fi verificate în totalitate, împreună cu inscripțiile funerare constituie izvoare genealogice care pot contribui la stabilirea unor date exacte cu privire la filiații și decese¹²⁷. Prin publicarea acestor mici fișe biografice, *Albumul donatorilor fondatori ai Spitalului Beldiman din Bârlad* poate constitui un izvor de informații pentru realizarea genealogiilor unor familii moldovenești de la cumpăna secolelor XIX-XX, reprezentanți ai marilor proprietari sau mici comercianți, mai cu seamă din ținutul Tutova și orașul Bârlad.

¹²⁵ Marian Ștefan, *Un izvor genealogic necunoscut: însemnările memorialistice inedite ale lui A. C. Cuza*, în *ArhGen*, VII (XII), 2000, nr. 1-4, p. 140.

¹²⁶ Neagu M. Djuvara, *op. cit.*, p. 12.

¹²⁷ Ștefan S. Gorovei, *Către cititor*, *ArhGen*, II (VII), 1995, nr. 1-2, p. X; idem, *Epigrafiie și genealogie*, în *ArhGen*, III (VIII), 1996, nr. 1-2, p. 253; idem, *Un plan de lucru: „Corpus genealogiarum”*, în *ArhGen*, I-V, 1989-1993, nr. 1-2, p. 205.

GENEALOGICAL INFORMATIONS IN THE ALBUM OF FOUNDING DONORS OF
THE BELDIMAN HOSPITAL OF BÂRLAD

(abstract)

The hospital of Barlad was founded in 1838 within the houses of Elena Greceanu, wife of the postelnic. The maintenance of this institution was ensured by boyars of Barlad and St. Spiridon Trusteeship of Iasi. The director I.Codrescu initiated in 1900 the making of an album of the donors and of a register with biographical data concerning them. The album with the donors' photos was lost, but many of them were buried in the "Eternitatea" Cemetery of Barlad. On their tombs there are many photos which can contribute to the partial recovery of these portraits. The National Archives of Vaslui preserve the register with the cards of those who made donations for the Hospital of Barlad. The present study presents 74 such biographical cards. By publishing these biographical cards, the Album of the founding donors of the Beldiman Hospital of Barlad can represent a source of information for the enterprise of genealogies of some Moldavian families at the turn of the 19th – 20th centuries, representatives of the important owners or small merchants, especially in the County of Tutova and the city of Barlad.